

Geachte raadsleden,

Allereerst complimenten van de SP afdeling Middelburg dat u met elkaar het minimabeleid tot nu toe in stand hebt gehouden. Dit ondanks de financiële nachtmerrie van bezuinigingen en de extra taken die op de gemeente af komen.

We hebben in Nederland een sociaal vangnet dat staat voor beschaving. Dit vangnet staat echter steeds meer onder druk. We zien dat het vangnet steeds kleiner wordt, de duur en de hoogte van uitkeringen worden afgebrokkeld, recht op zorg wordt steeds moeilijker gemaakt en de overheid trekt zich steeds verder terug.

Een groeiend aantal kinderen wordt hiervan de dupe. Reden voor ons om een burgerinitiatief aan te bieden.

Met dit initiatief roepen wij uw gemeenteraad op om naast het huidige minimabeleid ook een beleid te maken waarmee de 1200 kinderen (een op de acht kinderen) die nu nog in armoede moeten opgroeien, eerlijke kansen krijgen.

Natuurlijk is dit voorstel door de benodigde honderd inwoners ondertekend. Deze handtekeningen zijn binnen één uur verzameld, een teken dat dit voorstel op veel draagvlak kan rekenen onder de Middelburgers.

Onze SP afdeling heeft veel contact met mensen die onder de armoedegrens leven. Dat is geen gemakkelijk onderwerp, inkomen is toch nog vaak een taboe en mensen hebben ook hun trots.

Ze willen vaak niet zielig gevonden worden, want zo voelen ze zichzelf in eerste instantie niet. Ze zijn mens, net als iedereen. We zijn de mensen die open en eerlijk hun verhaal wilden vertellen dan ook zeer dankbaar dat ze hun verhaal durfden te doen.

Wij hebben gesproken met mensen die achtergelaten werden met enorme schulden die hun partners stiekem opgebouwd hadden. Na een scheiding belanden ze door fouten bij de schuldhulpverlening van de regen in de drup. Is dat eigen schuld, dikke bult? Ook voor hun kinderen?

Mensen die na een scheiding geen alimentatie ontvingen omdat het huis onverkoopbaar is. Maar ondertussen zelf vanwege een chronische ziekte niet meer aan de slag kunnen. Is dat eigen verantwoordelijkheid? Ook voor hun kinderen?

Wij hebben gesproken met ZZP-ers en boeren die grote investeringen hebben moeten doen. Mijn vader die een eigen zaak had, zei altijd, “het risico moet je voor lief nemen, daar ben je ondernemer voor”, maar zijn zaak is niet over de kop gegaan.

Als SP hebben we gesproken met mensen die een eigen zaak opgebouwd hadden maar voor hun zieke partner moesten gaan zorgen en daar niet voor verzekerd bleken. Geldt dan ook eigen schuld, dikke bult? Ook, voor hun kinderen?

Voorzitter,

Armoede kan iedereen overkomen, door ziekte, scheiding of ontslag. De gevolgen zijn vaak ingrijpend. Niet alleen moet je dan elk dubbeltje omdraaien, week in week uit, maand in, maand uit en helaas soms ook jaar in, jaar uit. Dit heeft ook effect op je sociale omgeving. Vrienden uitnodigen om te blijven eten zit er niet meer in, iets anders aanbieden dan een glas water is soms zelfs moeilijk. Laat staan een bezoek aan de dokter of tandarts.

Even voor de duidelijkheid: De armoedegrens in Nederland ligt volgens het CBS voor een gezin met twee kinderen op een inkomen onder de 1890 euro netto per maand. Ben je een alleenstaande moeder met twee kinderen dan zou 1200 euro “niet veel maar toereikend moeten zijn”.

Laten we daar eens van uitgaan. Want dat is de grootste groep “armen”. De huur, gas, licht, water, belastingen (want die betaal je ook gewoon), een sobere ziektekostenverzekering en je eigen risico, zijn de grootste kostenposten.

Dan kom je in totaal al snel op een bedrag van 850 euro aan vaste lasten, blijft over 350 euro per maand. Van dat bedrag moet eten, kleding en persoonlijke verzorging gekocht worden.

Stel dat je van 50 euro per week boodschappen doet blijft er 120 euro over voor de rest. U begrijpt: geen geld voor sport, cultuur, verjaardagsfeestjes, kadootjes of schoolreisjes. Geen geld voor vakanties, alles moet gespaard worden om gaten te dichten die in het huishoudboekje vallen door onvoorziene zaken zoals een kapotte wasmachine, nieuwe fietsbanden of reiskosten voor familiebezoek.

Kunt u zich voorstellen dat hiermee de universele rechten van het kind in gedrang komen?

Artikel 27: recht op een goede ontwikkeling, hierin staat dat ieder kind recht heeft op een levensstandaard die toereikend is voor de lichamelijke, geestelijke, intellectuele, zedelijke en maatschappelijke ontwikkeling van het kind. Voeding, kleding en huisvesting zijn daar heel belangrijke onderdelen van.

Er staat ook dat ouders of voogden, de eerste verantwoordelijkheid hebben voor het waarborgen van de levensomstandigheden die nodig zijn voor de ontwikkeling van het kind. De overheid neemt passende maatregelen om ouders te helpen dit recht te verwezenlijken en voorziet hen van steun vooral met betrekking tot voeding, kleding en huisvesting.

Het is volgens ons van het allergrootste belang dat er juist nu, met een stijgend percentage kinderen dat tussen wal en schip valt een stevige loopplank neer te leggen. Een brug zo u wilt. Juist in deze tijd dat de Sint weer in het land is, zouden wij u de boodschap willen mee geven dat “alles zullen wij eerlijk delen” een teken van beschaving is waar we trots op mogen zijn. Dat we geen kinderen met een lege schoen laten staan.

Tot slot onze conclusie: Niet alle kinderen krijgen eerlijke kansen. Of hebben gezond eten. Zij zijn de kinderen van de rekening. Laten we dat met elkaar voorkomen door een goed beleid, gericht om dit aantal kinderen terug te dringen.